

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Bosnyák vasutak.

Pécs, 1900. október 23.

A mi kedves osztrák szövetségeseink már régóta irigykedve szemlélik, hogy Bosznia kereskedelmi forgalma Magyarországra felé irányul, a mint ezt annak földrajzi fekvése természetesen is hozza magával, mert Bosznia az osztrák tartományok közül csupán Dalmáciával határos, amely határ azonban a maga kopár, sziklás hegységeivel, gyér népességével legkevésbé alkalmas arra, hogy a kereskedelmi forgalmat arra csalogassa, a tengert pedig Fiume felé sokkal könnyebben érheti el, mint Dalmácia bármelyik pontjánál.

De az osztrákok megszokták már, hogy az ő érdekeik ebben a monarchiában mesterségesen is dédelgetve legyenek s így kieszték, hogy Bosznia forgalmának túlnyomó részére szükséges Szerajevót közvetlenül a spalatói kikötővel összekötni. Mivel azonban ezen a nagy természeti akadályokkal bővelkedő vonalon a vasútépítés nagyon sok pénzbe kerül, megnyerték maguknak a közös hadügyminisztert, aki kijelentette, hogy neki erre a vasútra stratégiai szempontból szüksége van.

Ezzel egy csapásra két legyet ütöttek az élelmes osztrákok. Először is megtörték a magyar kormány ellenállását, amely Boszniát Fiume felé akarta összekötni a tengerrel, de a hadügyminiszter által hangoztatott stratégiai szempontok elől meghátrálni volt kénytelen; másodsor pedig elérték azt, hogy a közös kezelés alatt álló megszállott tartományon keresztül létesítendő szerajevó-spalatói vasut, mint stratégiai vonal is, közös költségen fog épülni; mi tehát kénytelenek leszünk az érdekeink ellenére épülő vasúthoz a kvóta arányában még a saját pénzünkkel is hozzájárulni.

Hogy ez nem csupán üres kombináció, hanem elhatározott valóság, azt igazolja az a válasz, a melyet tegnap Széll Kálmán adott a bosnyák vasút ügyében nála járt fiumei küldöttségnek, s a mely válasz minden diplomatikus homályossága dacára is értésére adta a jó flumeieknek, hogy az az óhajtuk, miszerint a szerajevó-spalatói vonal mellőztessék és az ogulin-bihács-zajcai vonal kiépíttessék, teljesülni nem fog.

Erre a kérelemre ugyanis azt válaszolta Széll Kálmán, hogy Bosznia és Hercegovinában egyes vasutak irányának megállapítását *nem szabad csupán helyi szempontból megítélni; nagy stratégiai, általános politikai és forgalmi tekintetek irányadók itt, a melyek szempontjából nagyjában és egészében az illetékes tényezők között már létre is jött az elvi megállapodás.*

Nem is kell a diplomáciai nyelv fufangosságának különös ismerete hozzá, hogy a flumeiek megérték ebből a válaszból, mikép hasztalan volt a deputációzás, kérelmük teljesítve nem lesz, mert az ő érdekeiket a magyar kormány is devalválta egyszerű helyi érdeké, a melynek a nagy stratégiai, általános politikai és forgalmi tekintetek elől hátrálnia kell, a mint erre nézve az illetékes tényezők között az elvi megállapodás már létre is jött.

Hogy e mellett a kijelentés mellett a miniszterelnöki válasznak az a további része, amely biztosítja a flumeieket, hogy a kormány az ő érdekeikre is gondot fordít, hogy a mit Fiume érdekeinek istápolására tenni lehet, azt a kormány meg fogja tenni s ez a jóakarát, abban a mértékben érvényesül is, a melyben a viszonyok és egyéb szintén figyelembe veendő szempontok megengedik, csupán annak a mézes madzagnak a szerepét játsza, a melylyel olyan finom urak, mint a miniszterek, az elutasítás keserű falatjának megédésére szokták traktálni az alázatosan könyörgőket, a felől, úgy hisszük, nem lesz kétségben senki.

Egy pillanatra sem osztottuk azok vármes reménykedését, akik a magyar kormány a boszniai vasúti kérdés körül folytatott harcából a mi speciális helyi érdekeinkre is kedvező eredményt vártak, mert kezdettől fogva képtelenségnek tartottuk, hogy a mikor arról van szó, miszerint Bosznia a tengerrel hozassék összeköttetésbe, ez a magyar álláspont teljes győzelme esetén is Pécsen át eszközöltessék.

Nem is helyi érdekből foglalkozunk e kérdéssel, hanem azért, mert megbecsáthatatlan bűnnek tartjuk, hogy a magyar kormány a szerajevó fiumei vasúti összeköttetést Fiume egyszerű helyi érdekének deklarálja, mikor itt tulajdonképen

pen arról van szó, hogy megtartsa-e Magyarország a boszniai forgalmat, vagy hozzájáruljon s még áldozatot is hozzon azért, hogy ezt teljesen az osztrákok kaparítsák meg maguknak holmi üres stratégiai és általános politikai szempontok hangoztatásával.

Nekünk pécsieknek semmi hasznunk a bosnyák fővárosnak sem a tengerrel, sem Budapesttel való vasúti összeköttetésből nem lesz, mert a Fiume felé való boszniai összeköttetésből már földrajzi fekvésünknel fogva is kiesünk, hogy pedig a budapest-szerajevói direkt összeköttetésből is kimaradunk, arról gondoskodtak városunk irányadó körei, akiknek bűne volt a budapest-pécsi vasútnak Szt-Lőrinc felé való terelése.

De a szerajevó-spalatói vonal ellenzése általános magyar érdek, mert ha a boszniai forgalom Szerajevóból ebbe az osztrák kikötőbe tereltetik, akkor nemcsak Fiume sanyli meg ezt, de agyon lesz útve a Budapest felé irányuló forgalom is, mely egyszerűen helyi jelentőségre süllyed alá, miután a viláfgorgalmat s ebben az osztrák ipar invázióját közvetlenül az osztrák kikötőből kiinduló vasúti vonal fogja közvetíteni.

Nem alaptalan tehát az északi kereskedelmi és iparkamarának az az aggodalma, hogy a tervezett új boszniai vasút veszélyezteti még a budapest-szerajevói összeköttetés létesítését is s ezért táviratilag sürgette meg a budapest-észak-szerajevói fővonal még ki nem épült részének, köztük a báttaszék-baranyavári vonalnak a kiépítését.

Mert valóban kétségessé válik még a budapest-szerajevói vonalnak is a jövődelmezősége, ha a spalatói vasút révén Ausztrából és Ausztriába a kereskedelmi forgalom az Adriára, a trieszt-spalatói hajózási vonalra tereltetik.

A magyar kormány a magyar érdekekkel takarodót fuvatott, mert az osztrák érdekek dédelgetése képezi azt az „általános politikai tekintet”, a mely mindenkor uralkodó s a melynek mindig mi hozunk áldozatot, mert így illik ez a politikailag érett, opportunus magyar nemzethez.

Őszi és téli női kabátok, gallérok, gyermek-felöltők,

ruhakelmék, selymek, flanellek, pargetek,

vásznak, siffonok, paplanok, szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők

legolcsóbban szerezhetők be **KIS ZSIGMOND-nál Pécsen**, Széchenyi-tér, Pécsi Takarékpénztár palotájában.

Hirek.

Pécs, 1900. október 23.

Uri cigányok.

(Kép a jövőből.)

Szin: A cigányprimás palotája.

(Szecessziósszal, aranyos asztalkákkal, virágos képekkel, ezer furcsa és értékes csecsebecsével. Délelőtt.)

Idegen ur. (Félénken belép. Gérokkot, fehér kesztyűt visel.) Kedves mester . . .

Cigányprimás (Selymes, prémmel szegélyezett pongvolában. A kezében névjegyet tart.) Aknavölgyi Zimolyi Tamás ur?

Idegen ur: Az vagyok.

Cigányprimás. (Helyet mutat az egyik puffon.) Kérem. (A pohárszékéből kristályos palackokat szed elő.) Cognacot, vagy chartreuse-t parancsol?

Idegen ur. Talán cognacot . . .

Cigányprimás. (Cognacot önt, aztán szivarral kínálja az idegen urat.) Itt egy jó Don Quijotte . . . ma kaptam pár ládikával . . .

Idegen ur. Oh kérem! (Rágyujt.)

Cigányprimás. És most térjünk át a dolog lényegére. Tehát ön, fiatal barátom, komolyan arra reflektál, hogy a megüresedett kontrási állásra önt szerződtesse a bandámba?

Idegen ur. Ha a mester oly kegyes volna . . .

Cigányprimás. Elhozta az irását?

Idegen ur. Parancsára (A zsebéből egész halmaz irást szed elő.)

Cigányprimás. Lássuk csak! (Fölteszi az aranykeretes pápaszemét.) A nyolc gimnázium osztálybizonyítványai . . . az érettségi bizonyítvány . . . két szigorlat . . . a doktorátus . . . a gyorsíró tanári vizsga . . . öt évi gyakorlat a külföldi egyetemeken . . . (Föltolja pápaszemét homlokára.) Nagyon helyes. Ámbár (tréfásan meglegyinti az idegen urat) az érettségén csak 2-est kaptunk a görög nyelvből.

Idegen ur. Bátor vagyok megjegyezni, hogy a görög professzor halálos ellenségem volt . . .

Cigányprimás. Nono . . . Itt vannak a családi irásai is?

Idegen ur. Szolgálatára. (Újabb páksamétát nyújt át.)

Cigányprimás. (Olvasa az irásokat.) A keresztlevél . . . a nemesi diploma . . . a családláda . . . (Egy hivatalos okmányra mutat.) És az?

Idegen ur. Elbocsájtólevél a katonaságtól . . .

Cigányprimás. Minő ranggal vonult vissza?

Idegen ur. Ónagy voltam a gyalogságnál . . .

Cigányprimás. (Öszeráncolja a szemöldökét.) Fiatalember, jobb szerettem volna, ha ezredesi minőségben mondott volna bucsut a katona életnek . . . A másik kontrásom ugyanis tartalékos ezredes, míg a klarinétos, mint altengernagy szolgált valaha Pólában a tengerészetnél . . . De mindegy . . . nem akarok akadékoskodni . . . Legutóbb micsoda állásban működött?

Idegen ur. Pénzügyigazgató voltam Erdélyben.

Cigányprimás. (Kedvetlenül.) Pénzügyigazgató? . . . Vagyis a hetedik díjosztályba tartozott? . . . (Szárazan) Nagyon sajnálom, de mitse tehetek önért.

Idegen ur. (Remegő hangon.) Oh, mester . . .

Cigányprimás. Ön ugyanis ép a 94 ik azok közül, akik a kontrási állásra pályáznak. S mivel a pályázók között egy nyugalmazott miniszter is van . . .

Idegen ur. (Lesujtva néz a házi gazda szeme közé.) Tehát . . .

Cigányprimás. Tehát beláthatja, hogy őt kell kineveznem a harmadik kontrási állásra. Elvégre az »Éjszakai pólus« kavénaz törzsvendégeinek nem szurhatjuk ki egy pénzügyigazgatóval a szemét . . .

Idegen ur. (Szomorúan föl kel a puffról.)

Cigányprimás. (Jóízűen.) De nézzen el hat vagy nyolc hónap múlva . . . Meglehet, hogy akkorra a böghordozónk nyugalomba vonul . . .

Napirend 1900. október 24-én.

Naptár: szerda, okt. 24. — Róm. kath.: Ráfael. — Prot.: Ráfael. — Görög-kel.: (okt. 11.) Fülöp — Zsidó: Marcheswan 1. — Nap két 6 óra 34 perckor; nyugszik 4 óra 56 perckor. — Hold két reggel 7 óra 8 perckor; nyugszik délután 4 óra 54 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös és borús idő s helyenkint csapadék várható.

Sinház: »Lili« operett.

— (Személyi hír.) Br. Fejérváry Imre főispán a ma esti nyolc órai gyorsvonattal érkezik haza Budapestről.

— (Walter Crane Pécsett.) Lapunk tegnap esti számában már beszámoltunk olvasóinknak mindarról, amivel a városunkban időző hírneves angol művész idejét tegnap töltötte. Délután öt órakor — mint azt már említettük — angol vendégeink Szmik Antal városi mérnökhöz voltak hivatalosak thea-uzsonnára, melyen Walter Crane, neje, Lionel és Lancelot Crane, Rozsnyay Kálmán festőművész, Zsolnay Miklós, Sikorszky Tadené, Jobst Béla, kir. törvényszéki bíró, Opris Péter posta- és táviratigazgató nejevel es leánya, Opris Angival jelentek meg. Szmik Antal a vendégek tiszteletére a Pécsett létesített »Aurora« magyar iparművészeti intézet készítményeiből egy kis kiállítást rendezett, melynek kiállított tárgyai közül egy magyar stílusú magyar motívumokkal festett garnitúra vonta magára Walter Crane figyelmét, ki megígérte, hogy amennyire tőle telik, igyekezni fog az iparművészet terén Londonban is piacot szerezni az »Aurora« magyar iparművészeti intézet készítményeinek. Nagyban megnyerte a művész tetszését Szmik Antal ethnografiai gyűjteménye is, melynek tárgyai közül nem kevesebb, mint negyven himzést jelölt meg lemintázásra, mely munkára Sikorszky Tadené váliatkozott, Lionel Crane pedig azzal szórakozott, hogy belebujt Szmik Antal híres magyar szüfőbe s abban élvezte végig a thea-uzsonnát, melynek egy eredeti magyar fogása is volt, az ugynevezett »kürtő«-torta, melynek receptje ma már alig ismert s mely meg az erdélyi fejedelmek idejében volt lakodalmi étel. A tortát Szmik Antal mérnök édesanyja készítette a vendégek tiszteletére.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Néhány szó az angolokról.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
Írta: Horkai Elemér.

Most, hogy Walter Crane, a legideálisabb, de egyszersmind a legigazabb festőművész s legnagyobb angol műiparos nálunk időzött, érdekes s aktuális lesz bizonyára néhány közvetlen az angolok társadalmi életéből merített apróbb sajátos epizódok és jellemzések közlése, melyek mindegyike fényes tanúbizonysága az angolok józan gondolkodása, hidagvűrsége s főleg a nálunk gomombaság-számba menő igazságszeretetének smely adatok birtokába a nagy művész, Walter Crane kísérő barátja, Rozsnyay Kálmán festőművész révén jutottunk, ki mint magyar születésű ember, két év óta időzvéen Angliában, jól tudja, hogy mely sajátosságai az angoloknak azok, melyek nekünk, magyaroknak társadalmi szempontból szinte impossibiliseknek tetszenek s melyek azonban Angliában a társadalom minden rétegében szokásosak.

Bátran mondhatjuk: »a társadalom minden rétegében«, mert hiszen Angliában nem léteznek kasztok, melyek féltve őrzik, sőt megkövetelik a maguk egymástól való megkülönböztetését, hol nem létezik a »tiszelt című«, »tekintetes«, »nagyságos« és »méltóságos« címzésekben rejlt rangkorság, mert Angolországban bizony a »lord« ig: »Miss«, »Mister« és »Mistress« mindenki.

„Üzlet“ az angolnál minden, mit nálunk »foglalkozás«, »mesterség«, »hivatal« és »méltóság« néven neveznek s bár az angol szívesen kezét szorít a kérges kezű munkással és mint igaz ember, elismeri a tehetséget, a szorgalmat, nem imponál neki a hangzatos név, nagy méltóság s nem tekinti a művészt nagyobb embernek, mint esetleg önönmagát, ki cipőt csinál.

S ha az angol valakiben azt sejtí, hogy nagy névvel, szerzett babérokkal akar fölötté fölényt gyakorolni, franciás szellemességgel, de megdöbbenő angolos flegmával kegyetlenül lefözi az illetőt.

Egy körülbelül ilyen eset történt a közelmúltban magával Walter Crane-nel Brightonban.

Akként történt a dolog, hogy Kipling angol költőnél mint vendégek jelentek meg Zola Emil, a híres francia író és Walter Crane, ki ugy éjfeltájban igazi angol módjára, minden szégyenkező teketória nélkül kijelentette, hogy ő éhes.

Kipling, a szeretetreméltó házigazda, erre szívélyesen bár, de nem csekélyebb őszinteséggel jelentette ki, hogy szívesen szolgálna étellel, de cselédsége már lefeküdt, azokat pedig most nem költi fel álmukból, mi főleg azt bizonyítja, hogy mily becsben áll Angliában a cseléd.

Kipling, ilyformán saját házában nem elégíthetvén ki vendége éhségét, — meghívta Cranet és Zolát, hogy menjenek vele az alig félórányira levő »Hotel Centrál«-ba, hol éjjel is kapni etelt s hol történetesen Kiplingnek egy állandóan lefoglalt asztala volt.

A »Hotel Centrál« az egyetlen szálloda

Angolországban, melynek éttermében ezer asztal van felállítva, így hát képzelhető az angol költő nem csekély meglepetése, midőn az étterembe lépve azt látja, hogy a sok asztal közül, éppen az ő általa lefoglaltjánál telepedett le három fiatalember.

S dacára annak, hogy még kilencszáz-kilencvenkilenc asztal rendelkezésére állott, lefoglalt asztalát követelte a hoteliértől, ki megmagyarázván a dolog mikéntjét, az asztal átengedésére kérte fel a fiatal urakat, kik előzékenyen tért engedtek s Kipling vendégeivel együtt letelepedett asztalánál.

Vacsora közben azonban Zola Emilben felébredt az örökké előzékeny francia.

— Kérlek — szóló Kiplingnek — köszönd meg nevünkben is azoknak a fiatalembereknek figyelmüket.

Az angol költő fölkel s átment a fiatal emberek asztalához.

— Pardon uraim! — mondta — eljöttem barátaim Zola Emil francia író és Walter Crane festőművész nevében is megköszönni előbbi szíveségüket. Én Kipling, angol költő vagyok.

Erre a fiatalemberek egyike felállt s felrakva monokliját, kétkező mosolylyal nézett végig a költőn, aztán így szóló:

— All right! A mit tettünk, szívesen tettük. De hogy önök is tudják, hogy kik vagyunk, ime, barátom a német császár unokaöcscse, másik barátom a perzsa sah apja, magam pedig az Uristen vagyok! S ezzel minden további magyarázat nélkül leült. Hogy kik voltak ezek a fiatalemberek, azt nem tudni, de hogy angolok voltak, annyi bizonyos.

Thea-uzsonna után Szmik Antal mérnök egy remek magyar himzessel ajándékozta meg Walter Crane-t, Walter Crane-nét pedig egy pompás festésű husvéti tojással lepte meg. Ennek ellenében az angol művész egy igen szép s pompás kompozícióju emlékráczot készített Szmik Antal mérnöknek. A rajz tárgya egy sziv, melyből mezei virágokból kötött csokor fakad. A sziv egyik felén a magyar sas, karmaiban a magyar koronával látszik, míg a sziv másik felén egy daru (*angolul »crane«*) mély reverenciával hajlik meg a magyar korona előtt.

A thea-uzsonna körülbelül esti félhet órákor ért véget, amikor is a vendégek br. Fejérváry Imre főispánhoz, illetve annak távollétében annak nejehez voltak »ebédre« hivatalosak. Az ebéden résztvettek Walter Crane, neje és két fia, Rozsnyay Kálmán, Zsolnay Miklós, Sikorszky Tádé és neje, Mattyasovszky Jakab, Szilassy Katinka és Szilassy Károly. Az »ebéd«-nél — mely esti tizenegy óráig tartott — Rác Gusztó zenekara szolgáltatta a zenét, mely igen tetszett az angol művészeknek, annál is inkább, mivel Rác Gusztó — ki már járt Angliában — zenéjét az angol himnuszszal kezdte, melyet úgy Walter Crane, mint a jelen voltak állva hallgattak végig. Mielőtt a mester br. Fejérváryékhoz ment volna, meglátogatta Horváth Antal ügyvédet, kinek szintén igen szép ethnografiai gyűjteménye van. Igen kellemesen lepte meg Walter Crane-t az, hogy Horváth Antal könyvszekrényében megpillantotta a saját illusztrált összes műveit, mi fölött az angol művész igen örvendett s kijelentette, hogy nem hitte volna, miszerint műveivel ily távol hazájától fog találkozni s különösen nem remélte, hogy azokat magántulajdonos kezében láthassa.

Az est folyamán az itt időző vendégek Blaha Lujzának huszonöt éves jubileuma alkalmából a következő üdvözlő sürgönyt küldték: »A mai ünnep alkalmából üdvözlö a magyar színpad ékességét: Walter Crane és neje, Lionel Crane, Lancelot Crane és Rozsnyay Kálmán«.

Az angol művész és családja a mai délelőttöt a Zsolnay-gyárban töltötte, hol Walter Crane és fiai, valamint Rozsnyay Kálmán néhány műtárgyat festettek emlékül. Délelőtt tizenegy órákor villásreggeli volt Zsolnayéknál, melyen csak a vendégek és a család tagjai vettek részt. Délután a hadapródiskolát tekin-

tette meg Walter Crane, kit *Sorsich* őrnagy, iskola parancsnok kalauzolt. A művészeknek igen tetszett az iskola berendezése s az ott tapasztalt rend s nem egyszer elragadtatásának adott kifejezést a hadapródiskolában tapasztaltak fölött. Walter Crane a Zsolnay-család szíves marasztalásának engedve, csak holnap, szerdán reggel a 8 órai gyorsvonattal hagyja el Pécsét. E szerint a Crane család egyelőre Budapestre utazik vissza és onnan folytatják tovább utjokat.

— **(Bogyay Pongrác távozása.)** Városunk egy köztisztviselőben álló egyéne, Bogyay Pongrác, kir. törvényszéki bíró távozik körünkből. A hosszú munka után nyugalomra vonul. Keszthelyt választotta állandó tartózkodási helyéül. A szervezés előtt Csáktornya volt a bíróságnál, majd a csáktornyai törvényszék eltörlése után, 1875-ik évben került városunkba a törvényszékhez, mint bíró. Huszonöt éven át volt tanúja Pécs a nyugalombavonuló bíró fáradhatlan munkásságának, kinek a felekkel s ügyvédekkel szemben tanúsított tapintata, jó bánásmódja, lekötelező udvariassága általánosan ismert dolog. Hivatalának élt egészen, az igazságszolgáltatás lévén fenséges hivatása, azt lelkiismeretesen be is töltötte. Lankadatlan munkásságát, páratlan ügyszereket az illetékes körökben el is ismerték. A legutóbbi időkben az ő kezébe helyezték a pécsi kir. törvényszék adminisztratív vezetését s a beléje helyezték bizalomnak teljesen meg is felelt. A kir. törvényszék helyettes elnökét s tapasztalt bíróját veszteti el a távozásban. Ő a munka embere volt, távol állott a világ zajától, az igazság szolgálatában állott, a közügyet szolgálta s a közügy, az igazság szolgáltatás most egyik legszorgalmasabb tagját, munkását veszteti el benne. Távozása Pécsre nézve is veszteség, a mennyiben egy negyedszázadon át itt érvényesítette tudását s tapasztalatait. Nyugalomba vonul a fáradt munkás. Mi csak azt kívánjuk a távozóknak, hogy ott a szép Balaton partján sokáig élvezze a zavartalan nyugalom örömeit.

— **(Katonai hír.)** *Piwetz* Emánuel, vezérkari alezredes, beosztva csapatszolgálatra az 52. sz. gyalogezredhez, ugyanez ezred állományába áthelyeztetett.

— **(Jogász táncestély.)** Hirt adtunk már arról, hogy november 10.-én a nyilvánosság elé lépnek a mi jogászaink, tánc-

estélyt rendeznek, mely után már annyi leány-sziv dobog, annyi jogászyerek vágyódik. A körülbelül ötven főnyi rendezőség mindent elkövet, hogy a november 10. iki táncestélyt úgy anyavilag, de még inkább erkölcsileg fényesen sikerüljön. Ez utóbbit minden jogász mulatságról el lehet mondani, s bizonyosra vehetjük, hogy a mostani mulatság is egyike lesz azoknak, amelyekre a lányok örömmel fognak visszaemlékezni. A táncestélyre szóló meghívókat már küldözgetik. A zenét — mint értesülünk — a jogászok konvenciósi cigánya, *Farkas Sándor* fogja szolgáltatni, a ki erre az alkalomra valószínűleg egy új jogász csárdással kedveskedik a jogászoknak.

— **(Talált hulla.)** Ma reggel a bányába menő munkások Szabolcsbányatelepen az országuton egy a felismerhetlenségig összeroncsolt arcú hulla-t találtak, melynek kilétét még eddig nem sikerült megállapítani. Annyit azonban már megállapított az előzetes vizsgálat, hogy az áldozat borzasztó halálát egy dinamittöltény okozta. Hogy merénylet vagy gyilkosság, vagy szerencsétlenségről van-e szó, azt a hivatalos vizsgálat lesz hivatva kideríteni, melynek megindítása végett *Vaniss Sándor* fészolgabíró és *Trieler Rudolf* dr. járásorvos a helyszínére utaztak.

— **(Névmagyarosítások.)** *Löwi* Márk Emil, pécsi illetőségű ugyaníttani lakos vezetéknevének „*László*“-ra és *Kohn* Izrael kir. járásbírói díjok dárda lakos vezetéknevének „*Kardos*“-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett.

— **(Halálozás.)** *Löwy* Zsigmond, uradalmi bérlő, Somogyvármegye törvényhatósági bizottsági tagja, október 19.-én este, hatodfél órákor, két napig tartó betegség után, Tabon elhunyt. Vasárnap temették.

— **(Nagy lopás.)** Özv. *Kuti* Jánosné, gadányi lakoslével vadházasságban élt egy *Király* János nevű ember. Király azonban megunt az özvegyasszony szerelmét és elhagyta azt. Előbb azonban magához vette emlékül az asszonynak 270 korona készpénzét, egy 6000 koronáról szóló takarékbetét könyvet és két darab 200 koronás kötvényt s ezzel 6670 korona kárt okozván az özvegynek, úgy a faképnél hagyta, hogy azt se mondta: befellegzett. A meglopott özvegy fel-

Az angolok sajátos egyszerűsége s kimért volta leginkább toilettjükben nyilvánul s ez dokumentálja leginkább azt a szertartársosságot is, melyet főleg öltözékeik jelentőségével fejtenek ki.

Minden angol délelőtt tíz óráig közönséges s tetszés szerinti házikabátban van, de ily toilettében nem szabad magát hölgyek előtt mutatnia. Délelőtt tizenegy órákor szalonkabátot vesz felsőbban marad az esti hat órákor tartatni szokott ebédig, s ekkor akár van vendég akár nincs, estélyruhába a hölgyek s frakkba öltöznek az urak s ugyanekkor veszi fel magára dísz-livréjét a felszolgáló inas is. A hölgy rendszeren kálappal a fején, keztyűs kezében napernyővel lép az ebédlőbe még akkor is, ha nem az utcáról — hanem direkte budoirjából jön.

Igen érdekes ruhadarab a »smocking« is, mely nálunk gyakran pótolja a frakkot, s melyet mi annyira szalonképesnek tartunk, hogy legtöbb »Staatsvisite«-jeinket »smocking«-ban tesszük meg. S hogy ez az egy gombos, melyen kivágott kabát mily szerepet játszik Angliában, azt legjobban bizonyítja Walter Crane kérdése, ki tegnap a színházban egy smockingos

urat pillantva meg, meglepetten azzal a kérdéssel fordult Rozsnyay festőművészhez, hogy:

— Magyarországon dohányoznak a színházban?

— Miért?

— Mert nálunk, Angolországban »dohányzó« kabátok használják a »smocking«-ot.

Angolországban ugyanis az a divat, hogy az urak ebéd után a dohányzóba vonulva, annak küszöbén levetik a frakkot, s a rendelkezésükre álló smockingok-ba bújnak. Teszik pedig ezt azért, mert nem akarnak — visszatérve a hölgyek közé — azoknak kabátjaik füstszagával kellemetlenkedni.

Nálunk Magyarországon, hol a legszebb foglalkozás a téltenség, legfeljebb néhány szerkesztőség falán látható ez a felirat: »az idő pénz«, mely bizony valamely újságíró szellemesség gyanánt tekintve, gyakran kedélyes derűtséget kelt.

Az angol azonban — kinek a nap minden perce le van foglalva — halálos komolysággal veszi ezt a mondást mely neki jelszava s azért ne lepődjék meg a jámbor idegen, ha eféle meghívót kap: »*Mr. N. N-t szívesen látjuk ma ebédre fél héttől kilencig!*« No

igen! Mert kilenc órákor a szívélyes házigazdának bizonyára valami fontos teendője van, melyet nem akar a vendége miatt elmulasztani s így ismert őszinte igazságszeretetével megmondja, hogy meddig látja »szívesen«, nem úgy mint nálunk, hol a hazugságokba fulladó konvencionális előzékenységünkkel még akkor is marasztaljuk vendégünket, ha távozását már rég óhajtottuk.

Ez az időmegtakarítási vágy nyilvánul egymásnak teendő visite-jeikben is, melyeket legtöbbször névjegyeik leadásával végeznek el.

Nem utolsó dolog az angoloknál az ismerkedés sem. Bárhol tartott társas összejövetelek alkalmával a vendégeket nem mutatják be egymásnak. Mindamellett azonban a vendégek egymás között a legkedélyesebben beszélgetnek, mert arról, hogy kizárólag csupa egyenrangú vendégek vannak együtt, arról a házigazda személye nyújt garanciát. Ha valaki asztaltársával megismerkedni óhajt, az eme óhaját először is a házigazdával közli, ki az illetőt megkérdezi hajlandó-e az ismerkedésre? Ha igen, úgy bemutatják az ismerkedni vágyót, ha nem, akkor úgy is jól van. Ezért Angliában baragudni nem szabad, sem

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép, újdivatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek, továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Ágyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyasszonyi kelengye. — Műjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli saisonra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni. **Irgalmasok-utca 10. Saját házában.**

— Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legújabb és legjobb minőségben. —

jelentette a nagy lopást a hatóságnál s most keresik a tolvajt, a ki elszökött a tekintélyes értékű lopott dolgokkal.

— **(A filharmonikusok.)** Zenei életünk egyik előkelő faktora, a filharmonikus egyesület is megkezdte művészi munkáját s november hó elején hangversenyt ad. A tagok szorgalmasan tanulják a hangversenyműsor számait, melyek sikeréről a filharmonikusok multja, s hirneve nyújtja a legnagyobb garanciát. Városunk zenekedvelő közönségének bizonyára jól fog esni s örömet fog szerezni, hogy lesz alkalma az igazi klasszikus zene bájaiban gyönyörködni.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 23-án reggel a tettyei viztartóban 1000 köbméter volt a víz; az ellentartóban 990 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 965 köbméternek találtatott.

— **(Riadalom egy templomban.)** A baáni templomban nagy riadalmat okozott vasárnap egy csekélyjelentőségű eset. Ugyanis a templom minden zuga megtelt ajtatoskodókkal s így történt, hogy egy kis leány égő viasztekeresztet tartva kezében, a Máriaoltárhoz szorult s vigyázatlansága következtében az oltárterítő csipkéje lángot fogott, de a másik percben már eloltatott. Egy valaki tüzet kiáltott. A nagy néptömeg a nélkül, hogy láthatott volna valamit, visszhangozta, hogy tűz van. Erre a kórusról a fiatalság lerohant, az utjokban levő asszonyokat letiporták, kik közül egy arcán sérülést szenvedett és két oldalbordája eltört. Egy ifju pedig fején szenvedett horzsolást. Ebből állt az egész. A megszakított ajtatosságot a néppel együtt folytatta s azt zavartalanul be is fejezte Horváth János káplán s a riadalom szerencsére nem járt nagyobb veszélyrel.

— **(Megvert asszony.)** Ne méltóztassanak azt gondolni, hogy Orbach Györgyné kassai lakosnőt tan csak egy közönséges módon verte el az ura, s így jutott a »megvert

asszony« címhez. Oh nem! Orbach Györgyné olyfajta hősködésért talált megverődni, mely egy amazonnak is, becsületére válnék. Akként történt ugyanis a dolog, hogy Pávó Ferenc és Orbach György kassai lakosok a falu korcsmájában összeszólkóztak egymással, minek mint rendesen — az lett az elkerülhetlen vége, hogy a két ember összeverekedett. Orbach Györgyné, ki szintén jelen volt, férje védelmére kelt és hősiességgel vetette magát a két verekedő közé, kik nem tekintve a női beavatkozást, folytatták multságukat, sőt Pávó Ferenc fejbe is ütötte az asszonyt, ki most a verekedő ellen panaszt emelt a bíróságnál. Oh! mily lovagiatlan emberek is ezek a falusi verekedők

— **(Tánciskola.)** Közeledik a november. Még csak néhány nap s a jó Herczenberger bácsi újra megnyitja tánciskoláját, a leányalmok hazáját. Még csak néhány nap s mégis oly soká lesz november hatodika. Azok az ábrándos kis leányok oly nyugtalanul várják már azt a napot. Miért is, hogy nem lehet előrébb hozni azt. Már jó előre készen van mindenfelé a toilet, mert hát a kis leányoknak első világba lépése megkívánja okvetlenül — már mint dobogó szívvvel ők elképzelik — hogy ugyszólván pompával jelenjenek meg. Igen, a világba lépnek. Egy egész új világ tárul fel szemük előtt, melyet képzeletükben a regényesség zománcával vontak be. Nagy szó is az, annyi fiatalember tekintetének, ostromának — s kritizálásának kitéve lenni. — Szörnyű jelentősége van ám annak, lányok! No de önök sem jobbak ám hölgyecskéim. Kegyetek is nagyon, de nagyon megbírálnak minden egyes fiatalembert irgalom nélkül, a mig aztán egyet jobban megismernek, a kinek aztán pártjára állnak titokban, mert nyíltan nem szabad. A fiatalemberekből hősök lesznek s önökből, a kurtaszoknyás kis lányokból pedig hősnők, egy-egy regény epizódjának hősnői s úgy lehet, hogy egy egész regény főhősnőivé valnak majdan. — Ez a tánciskola, az álmok hazája, a hol fényesebbek a csillárok, a hol a tükrök csak nevető arcokat mutatnak, a hol a mamák oly boldog mosolylyal kísérik lányukat a fiatalember karján, — a hol minden

pedig, — mint az nálunk divat — annak a másoknak, párbajban beverni a koponyáját. Tegyük fel, hogy mindkét fél hajlandó az ismerkedésre, akkor másnap az utcán a hölgy köszönti előre a férfit, annak jeléül, hogy megismerte s fentartani kívánja az ismeretséget s ettől a perctől fogva nincs már messze az első ebédre való meghívás ideje sem. Ezt az ebédet azonban vissza kell adni, még akkor is, ha a meghívott legényember, mert a kit meghívának, arról feltételezik, hogy a megevett ebédet vissza is tudja kínálni s azért van Angliában divatban, hogy huszonegy éven alóli fiatalembereket nem visznek társaságba, azoknak dohányozniok nem szabad. Huszonegy éves korában azonban Angolországban nagykoru a fiatalember s nemcsak önjoga, hanem saját személye fölött — még a szülői beavatkozástól is ment — korlátlan ur, elvárják azonban tőle, hogy önálló is legyen s mint ilyen önmaga keresse meg a kenyerét.

Az angol legnagyobb megtiszteltetése, ha valamely házi gazda házának kapukulcsával ajándékozza meg, mi annyit jelent, hogy az illető e perctől fogva a család tagja. E megtiszteltetésben részesült Rozsnyay Kálmán festőművész is Walter Crane részéről.

S most képzeljük, mily óriásit bámulnak a mi hölgyeink, ha elmondjuk nekik, hogy Angolországban napirenden van az, hogy fiatal leányok, minden garde dames nélkül, fiatal s öreg asszonyok minden kíséret nélkül meglátogassanak egy nekik rokonszenves fiatal embert. S azt hiszik, hogy ez itt »erény elleni kihágás« számba megy? Oh nem! Angliában sokkal jobban tiszteli a férfit a nőt,

semhogy egy pillanatra is profán gondolatai támadnának, itt még hisznek a Dumas Sándor kikacagott De Ryon-jában, hisznek a nő és férfi közötti barátságban!

S hogy a tisztesség szűk korlátain belül gyakran mily mérvet ölt Angliában a nő és férfi közötti barátság, az kitűnik abból is, hogy az angoloknál bevett szokás, miszerint a férj fogad olyan barátokat, a kiket a feleség nem is ismer s a feleség viszont nyílt házat visz oly barátai számára, kiket a férjnek soha sem mutatnak be.

Szinte természetes, hogy ebből kifolyólag gyakran fordulnak elő oly humoros epizódok mint a milyen az, mely a közel multban Londonban történt, hol egy Magyarországból kivándorolt fiatalembert egyik ismerőse oly családdhoz hívta meg, mely őt ismerni óhajtotta. A találkozás határidejéül a színház utáni időt tüzték ki.

Itt megjegyezzük, hogy Angolországban minden ember »házban« lakik, vagyis egy ember vagy egy család egy egész házat bír bérben, jobban mondva a házak csak egy lakásból állanak, Több lakásos házat csakis a munkásnegyedben látni. A házaknak kapualjuk nincs, hanem az utcaajtót kinyitva, mindjárt az előszobában találjuk magunkat. Az esetre pedig, ha vendégeket várnak, a ház elé egy sátorral feszítenek ki, melynek védelme alatt szállnak ki kocsijaikból a vendégek.

Nos hát, a mi meghívott magyarunk színház után pontos időben — mint minden angol — felfelé sétált a London Street-en s kereste azt a házat, a hova hivatalos volt. Az egyik házban világosságots a kapu előtt

oly mesebeli, még a levegő is egészen más. Ezt várják nagy izgalmak közt ugy-e kis lányok? Nos, még csak néhány nap, nincs olyan messze s megnyílnak az ártatlan örömeik bitoralmának, a tánciskolának kapui.

— **(A pálinka.)** Tegnap este a pályautcán egy holtrészeg asszonyt találtak a sárban és bevitték a kórházba. Mivel senki sem ismerte, nem is tudták, hogy kicsoda, egészen ma délelőttig, mikor magához tért s megmondta, hogy Mischlné Marosics Róának hívják s valahol a Barátur-környéken lakik. Most egyelőre a kórházban van még.

— **(Drága órajavítás.)** Mint ahogy a falusi ember valami sajátos ósdiassággal nem hiv orvost a hozzátartozói mellé, mig meg nem látja villanni a beteg feje fölött a halál kaszáját, ugy ne adj' Isten, hogy javítani valóját behozná a városba, hanem csökönyös nyugalommal vár addig, mig a falujába nem téved valami vándor közsörüs, esernyő, székfonó, rácsmáló stb. Nos hát, ennek az ósdiasságnak adta meg az árát a napokban Neumann György ozorai lakos, ki egy kétszáznegyven korona értékű aranyóráját rábizta valami Szabó Károly Kálmán vándor mechanikusra, ki aztán annyira megcsinálta az aranyórát, hogy semmisse maradt belőle, mert a mechanikus az órával együtt megszökött. Szabó Károly Kálmán most körözik.

— **(Elfogott szökevény.)** Duna-szekesőn elfogtak egy tizenhét éves csavargót, ki forgópisztolylyal kószált a vidéken. Elfogatásakor kitűnt, hogy illető Szedecki Ferenc, budapesti hentestanonc, a ki gazdájától, Jarszobek Jánostól megszökött Budapestről s ellopta a gazdája revolverét is. A tolvaj szökevényt atadták a bíróságnak.

— **(A mit az erdő mesél.)** Hier Miklós, magyarszéki lakos, Szabolcsbányáról hazafelé menvén, a márfai erdőben lefeküdt pihenni. És addig-addig hallgatta az erdő zúgását, a mig elaludt. Mire felébredt, megvolt

»vendégfogadó sátor« látva, oda betért. Az inasok az előszobában leszedték magyarunkról a felsőkabátot s a házigazda épp ugy, mint a felesége, lekötözött szivességgel fogadták a vendéget s néhány perc mulva ebédhez ültek.

Már ekkor feltűnt a fiatalembernek, hogy ismerősét, ki őt idehívta, nem látja a vendégek között, azonban várt azon hiszemben, hogy talán jönni fog. Midőn azonban az ismerős az étkezés végével sem érkezett, a fiatal magyar kérdezősködni kezdett utána s ekkor kiszült, hogy azt a hölgyet abban a házban nem is ismerik s hogy a fiatalember egyáltalán egynéhány házzal eltévesztette az ajtót, nem is annál a családnál volt, a hova meghívták. S azt hiszik, hogy ezzel tán a fiatal ember lehetetlenné tette magát? Dehogy. Bocsánatot kért s távozott oda, a hova meghívták. Az angol ily csekélységek nem akad meg! Hogy miért nem sült ki ez a tévedés mindjárt a fogadtatásnál? Mert a férj azt hitte, hogy az ismeretlenben neje barátját tisztelheti, mig a feleség azon hiszemben volt, hogy a fiatalember férje barátja.

Valóban érdekes az is, hogy az angol mennyire ragaszkodik ősei és nemzete hagyományához.

Igy például van Londonban egy iskola, az »Oxford Street colleg«, melynek növendékei egyforma ruhában s fődetlen fővel járnak. Teszik ezt pedig azért, mert az iskola alapítója, IV. Henrik, midőn az iskola szabályzatait készítette s a növendékek ruházatának leírásával foglalkozott, szivszélhűdés következtében hirtelen meghalt. S miután halála megakadályozta őt abban, hogy a viselendő

a kára, mert szép, pirosra szivott, kedves tajtpipáját ellopta valaki mellőle. Kárát bejelentvén a hatóságnak, a tolvajt csakhamar kézrekerítették Glück János, szabolcsi napszámos személyében, kinél az ellopott tajtpipát meg is találták.

— **(Verekedő iskolásgyerekek.)**

Azok az iskolásgyerekek ahelyett, hogy az abc-ét szednék magukba, mikor kijönnek az iskolából, elvetve maguktól minden fegyelmet, minden illemtudást, egymás hajába kapaszkodnak s éktelen rivalgás közt hajtják egymást. Okolni legfelebb csak a gondatlan szülőköt lehet az ilyen jelenetekért, a kik nem kéri számon gyermekeiktől az időt. Így nevelkednek aztán fel a haza hasznára. Ma is botrányos jelenetről beszéltek nekünk, melyet holmi elemi iskolások rendeztek a barátok temploma előtti téren. Néhány apró gyerek ütötte verte egymást, közbe csakugy dült a káromkodás s a trágárságok egyvelege a még okosat mondani nem tudó ajkáról. Egy uriember verte őket széjjel botjával, a ki a gyermekek erkölcsi felett nagyon megbotráncolt.

— **(Sikkasztás.)** Weisz Jakab, somogyi lakos megbizta Kerekes József, szászvárosi hentessegédet, hogy menjen a kocsiján Nádasdra s ott száz koronát fizessen ki az ott Weisz által vásárolt pálinkáért. Kerekes el is ment, de a kocsit Nádasdon gazdátlanul hátrahagyva, a száz koronával megugrott. A sikkasztó hentessegédet most keresik.

— **(Tolvaj cseléd.)** Liska Jäger Mari cselédleány, ki huzamosabb ideig Pécssett is szolgált, rossz fát tett a tűzre. Meglopta a gazdját s ezért a pécsi kir. törvényszék annak idején tizennégynavi fogházra ítélte. Most azonban, hogy ez az ítélet a harmadbíróság által jóváhagyatva jogerőssé vált, Liska Jäger főveget leírja, az angolok természetesen találják, hogy eme tanintézet növendékei fedetlen fővel járnak.

Ugyancsak Londont disziti egy remek sétatér, a »Hyde-park«, mely állandóan tele van sétáló közönséggel.

A publikum azonban nem megy végig a sétatérre, hanem annak egy bizonyos pontjánál a sétálók nagy tömege hirtelen megfordul, mintha a remek sétánynak ott szakadna vége.

Hát ez miféle angol különködés? — kérdi ekkor az idegen. Pedig hát ez nem különködés, hanem kegyeletteljes megőrzése az ősök hagyományainak. A sétatér ama pontján — ugyanis — a hol a sétálók oly bámulatos egyöntetűséggel fordulnak meg, Cromwell Olivér idejében egy óriási, hínár borított pocsolya volt, mely az őseket megakadályozta a tovamenésben. S miután az ősek nem mentek tovább, az utód a kegyelet megsértésének találná, ha valaki a sétatér ama pontján tul menne.

S így ezer s ezer apróbb s nagy dolgot lehetne elmondani az angolok bizarrnak látszó, de örökké logikus gondolkodásáról, mely főleg abban leli hasznát, hogy Angliában nem fáradsz bele az emberek a konvencionális szokások járma alatt való raboskodásba, tényekben, társadalmi szokásaikban mégis a helyenkénti prűdéria mellett — annyi előzékeny finomság rejlik, hogy szinte természetesnek találjuk ily jól szervezett társadalmi rend mellett az angolok bámulatos hidegvérűségét, mely tán örökké megóvja őket a százdévszázadig pnsztító réme: az idegességtől.

Nagy az angol a legkisebb dologban is s ez teszi lehetővé, hogy nagy dolgokban is olyan tud lenni!

Marinak nyomaveszett. Persze elrendelték az országos köröztesét. Liska Jäger Mari mindössze tizenhétéves, bányatelepi illetőségű.

A „Turul“ cigaretta hüvely legfinomabb valamennyi gyártmány között, az egészségre nem ártalmas. Különlegessége, hogy **a cigaretta egyszer meggyújtva, minden szívás nélkül is egyenletesen végig ég**, teljesen szagtalan és tiszta anyagánál fogva az egészségre ártalmatlan.

100 darab 36 fillér.

Kapható minden tőzsdén és minden jobb kereskedésben.

Pécssett

Engel Lajos utóda

könyv és papirkereskedésében,
postán bérmentve küldve

2000 drb 7 korona
5000 „ 15 „

Művészet, irodalom.

New-York szépe.

Pécs, 1900. október 23.

(Operette 2 felvonásban, 6 képben. Szövegét írta: Hugh Morton. Zenéjét szerzette: Gustave Kerker. Fordították: Salgó Ernő és Makai Emil.)

Csütörtökön kerül színházunkban először színre a »Magyar Színház« legnagyobb sikeraratót ujdonsága a »New-York szépe.« A kitűnő operett meséjét itt közöljük az alábbiakban:

A New-York szépe eltérő képekből van összefűzve. A milliomos Bronson Harry lakásán kezdődik a dolog; ott látjuk őt magát részeg barátai között egy átdorbézolt éj után New-York legszebb és legdivatosabb hölgyecskéivel. Közülük kiválik három: Blinky Kissie, a legfashionablebb csavargónő, Snitkins Cora, az ünnepelelt primadonna és a kis Fifi, a cukrászkisasszonyok királynője. És bemutatják enneküket és táncukat. Első díjat kaphatna különösen táncáért valamennyi. Bronson Harry imádja őket. Csak azt nem tudja, melyiket vegye feleségül? Végre megállapodik a primadonnánál és a pap már hozzá is fog az esketéshez, mikor megjelenik Bronson Habakuk, az apa, a ki valamelyik erény-egylet elnöke, szétkergeti a jegyest, apóstul, nászvendégtől, csapodár fiát pedig kitagadja. A szegény Bronson most már nem kell senkinek. De ez nem sokat törődik ezzel. Majd csak megél valahogy, ha másképp nem, hát szóda-vizet fog árulni. Ez amugy is csillapító . . .

De az öreg Bronson, az erényhős nem jött el egyedül fia félbemaradt esküvőjéről. Magával hozta ő maga a menyasszonyt és mivel neki van sok pénze, hát elég jól is tölti napjait vele, eltekintve Kurt von Mordkerltől, egy rajongó örültől, a ki mind a hat képen át ezért a csábításáért egy konyhakéssel akarja levágni.

Sok, szép dal és tánc után elmúlik néhány hónap és elérkezünk ujév napjához. Nagy vigasság van az utcákon. Eljön, persze, idősb és ifjabb Bronson is és itt meglátják New-York szepét; Violet Gray kisasszonyt, egy elragadóan szép és becsületes utcai leányt, a kibe, talán felesleget is elárulnom. Bronsonék beleszeretnek. Apa és fia. Es mihamar kívül, hogy a csodálatos teremtés az öreg Bronson üzlettársának elveszettnek hitt leánya, a kinek

tehát milliói és milliói vannak. Az öreg Bronson mindjárt át is akarja neki azokat nyújtani. A leány, sok rábeszélésére, elfogadja azokat, gondolva, hogy most már ő maga ifju Bronson nevévé lehet, akit évek óta imád. Pedig dehogy lehet. Ifju Bronson ki van tagadva alaposan, nincs bocsánat. Violet Gray és Harry Bronson utjai tehát elválnak, a leányt viszi haza az öreg Bronson apjához, Harry, a szegény Harry pedig csakugyan elmegy szódafröcsösöt árulni.

Üzlete elég jól megy. Nem csoda, ha olyan kedves leányka segédkezik neki, mint a cukrász leány, Fifi. De Harrynak nem kell, csak Violet, a kit nem látott, a kiről nem hallott rég ideje. A leányka is szüntelenül ő rá gondol. És most, hogy megtudta, hol etablírozta magát, hát eljön, felkeresi őt, de most már nem utcai leány többé, hanem gazdag, előkelő kisasszony, a kinek hadserege van, melynek ő a vezére. Persze üdvhadserege, de ez végre is mindegy. A fiatalok most már boldogok lehetnének, de ismét közibük lép az öreg Bronson és így majd megint várhatnak még egy jó darabig.

A várakozás ideje alatt kevés történik. Snitkint Cora, az ünnepelelt primadonna, elmegy Portugáliába és feleségévé lesz Batts Rattatu és Pattsy Rattatu portugál ikergrófoknak, a kis Fifi pedig megelégszik Tvilles hadnagygyal, miután Harry Bronsonnal kötött viszonyának törvényesítésére minden reményét feladta.

És miután ekként Harry Bronson minden barátja fejkötő alá került, az öreg Bronson már nem félti fiát és nem állja útját annak, hogy Violet Grayt feleségül vegye. De be kell lépni az öreg fennhatósága alatt álló erényegyesületbe . . .

Ez a darab meséje, míg a zene az teljes egészében elbájoló, vérpezsdítő valami.

A legszebb zenés számok a *Tanits meg csókolni* refrainü dal; a *Csavargók terzeteteje*; a *Hidd el, ugy szeretnék kis babám* kezdetü dal, továbbá a *khinai tánc*, mely az operette gyöngye. Igen bájos Fifi és Harry második felvonásbeli *duette*-je, a Blynki Bill *füttykeringő* je, Kissie és a két szerelmes portugál *hármás* a, Violet Gray és Habakuk *duett*-je és az ezt követő *tánczene*; Fifi és Twiddle *duett*-jében a szerző szive is megnyilatkozik az édes melódiában; végül egy táncbetét.

A vidéki szinészet rendezése.

A vidéki szinészet országos felügyelője elkészítette már a tervezetet, amely több nagyobb városban a szinészet állandósítását, továbbá két vagy több város egyesítésével állandó szinikerületek létesítését célozza. A tervezet szerint egyelőre Kolozsvár, Arad, Kassa és Pozsony az a négy város, amely a szinészetnek állandó otthont képes biztosítani. Két vagy több város egyesítésével pedig 18 állandó szinikerület tervezetetik, még pedig: 1. Temesvár—Buda krisztinavárosi szinkör. 2. DeLrecen—Mármarosziget. 3. Szeged—Hódmezővásárhely (esetleg B. Gyula). 4. Nagyvarad—Nyiregyháza—Szarvas. 5. Deés—Marosvásárhely—Déva—Nagy-Szeben—Brassó Gyulafehérvár. 6. Győr—Sopron—Papa—Komárom. 7. Pécs—Kaposvár—Mohács—Nagy-Kanizsa. 8. Székesfejérvár—Szombathely—Veszprém—Siófok (Balatonfüred)—Kőszeg—Zalaegerszeg. 9. Nyitra—Besztercebánya—Trencsén—Nagyszombat—Léva—Aranyos-Marót—Pöstyén—Érsekújvár (Nagysurány). 10. Szabadka—Zenta—Baja—Ujvidék. 11. Kecskemét—Szolnok—Abony—N.-Kőrös—Félegyhaza. 12. Zólyom—Selmezbánya—Losonc—Liptó-Szt.-Miklós—Turóc-Szt.-Márton—Alsó-Kubin—Sziács-fürdő—Balassa-Gyarmat—Körmöcbánya. 13. Eperjes—Bártfa—Lőcse—Igló Késmárk—Kis-Szeben—Rozsnyó—Rimaszombat. 14. Sátoralja-Ujhely—Munkács—Ungvár—Beregszász—Nagyszőlős—Kisvárd. 15. Miskolc—Eger—Gyöngyös—Jászberény. 16. Szat-

már—N.-Károly—Nagybánya—Zilah—Szilagy-Somló. 17. Zombor—Nagybecskerek—Nagykinda—Szentcsanak—Békés-Csaba. 17. Lugos—Verse—Fehértemplom—Makó—Orsova—Buziás—Herkulesfürdő—Orosháza—Pancsova.

Ezeket felül még körülbelül öt kisebb mozgó színtársulat kapna engedélyt egy-egy nagyobb területre szorítkozva, amely társulatok azután saját kijelölt területükön belül mind azokban a városokban és nagyobb községekben tarthatnak előadásokat, melyeket nem osztottak be állandó színikerületekbe, még pedig: I. terület: Pest-Pilis-Solt-Kiskun-, Jász-Nagykun-Szolnok-, Bihar-, Hajdu-, Szabolcs-Szatmár- és Szilágymegye, összesen 7 megye. II. terület: Krassó-Szörény-Temes-, Torontál-, Bács-Bodrogh-, Békés-, Csanád-, Csongrád- és Aradmegye, összesen 8 megye; III. terület: Szolnok-Doboka-, Kolozs-, Torda-Aranyos-, Alsó-Fejér-, Hunyad-, Szeged-, Fogaras-, Brassó-, Nagyküküllő-, Kisküküllő-, Maros-Torda-, Udvarhely-, Háromszék-, Csik- és Beszterce-Naszódmegye, összesen 15 megye; IV. terület: Maramaros-, Ugocsa-, Bereg-, Ung-, Zemplén-, Sáros-, Abauj-Torna-, Szepes-, Gömör-, Borsod-, Heves-, Nógrád-, Hont-, Bars-, Zólyom-, Liptó-, Árva-, Turóc-, Trencsén-, Nyitra- és Pozsonymegye, összesen 21 megye; V. terület: Komárom-, Esztergom-, Fehér-, Tolna-, Veszprém-, Győr-, Moson-, Sopron-, Vas-, Zala-, Somogy- és Baranyamegye, összesen 12 megye.

Összesen tehát mintegy 27 színtársulat működnek a jövőben egész Magyarország területén, amely szám újabb állandósítás, kerületek létesítése esetén, a kívánalmak, a szükség és a természetes fejlődés szerint szaporítható lesz.

Ily szervezet egyrésztől biztosítani fogja a színiigazgatók boldogulását, mert bizonyos körben állandó biztos működésre számíthatnak és a jövőben nem terhelik őket a messze való költözködés tetemes kiadásai, másrészt a városok is a pályázatok kiírásánál jól szervezett társulatok jelentkezésére számíthatnak s így a vidéki színiélet ügyét kölcsönösen előbbre vihetik.

A tervezetet a főispánoknak, polgármestereknek, színiigazgatóknak, színiügyi bizottságoknak nézetnyilvánítás végett megküldötték, azzal a kérelemmel, hogy véleményüket záros határidőn belül a színiéleti felügyelővel közöljék, hogy a tervezet az érdekelt tényezők közbejöttével azután letárgyalható és életbeléptethető legyen. A kerületek végleges megállapítása után az illetékes és érdekelt tényezőket től fogják hívni, hogy az egyes kerületekbe tartozó városok pályázati feltételeit közösen megállapítván, annak kihirdetése végett intézkedjenek. A pályázati feltételek megállapítása és az igazgató meghívása egy szűkebb bizottság feladata volna, a mely bizottság a kerületbe tartozó városok hatóságából, illetve színiügyi bizottságaiból kiküldött tagokból alakíthatnák.

Azontúl az egyes városi hatóságok és színiügyi bizottságok minden, a magyar színiügy gyámolítására szolgáló, annak érdekeit előmozdító lépésekben, ténykedéseikben egymástól függetlenül és szabadon intézkednek és jogukat is egymástól teljesen függetlenül gyakorolják.

Az új rendszer fokozatos életbeléptetése remélhetőleg már a jövő év folyamán kezdetét fogja venni.

○ XI. Lajos. Érdekes színházi estben volt azoknak része, kik tegnap végignézték egy kevésbé ismert francia szerzőnek, Delavignenak ezt a színdarabját, melyet a fővárosi színpadok is csak egy-egy nevezetesebb estén, Novelli-fajta művészek vendégszereplésekor, elevenítettek fel. És szinte azt hittük mi is tegnap este, hogy talán valami idegen vendég játszik színpadunkon, a ki szokva van nagy, fárasztó szerepek kreálásához s mindenkori ilyeneket játszik, hogy egyrészt öserejű talen-

tumának tápot adjon, másrészt a közönségen tanulmányozza az ő fárasztó szerepének határait. Ez az illúzió jellemzi legjobban, hogy Vágó Béla, XI. Lajos személyesítője, milyen sikerrel játszott tegnap este. A középkor autokratáinak mintaképét, a sok dicsőség és sok gonosztett után megtört testű, beteges, de a hatalomért még mindig rajongó s a haláltól irtózó királyt olyan igaz művészettel, a realiztikus vonások kellő felhasználásával, oly mély tanulmányra valló biztos tudással, oly fokrol-fokra haladó erővel és jellegzetességgel alakította, hogy bár az előadás tizenegy óráig tartott, a közönség mindvégig teljes érdeklődéssel kísérte a darabot. Ezt magát egyetlen szerep, XI. Lajos, uralja; ugyanis az előadást is egyetlen szereplő, Vágó uralta s az ő valóban hatalmas, bevégzett tökéleteségű játéka mellett alig egy-két szereplő játéka vált még ki s tudott ébreszteni kevés figyelmet. Vágó az ő XI. Lajosával egyszerre elsőrendű tagjává lett volna színtársulatunknak, ha már eddigi összes szerepeivel be nem bizonyította volna is, hogy tanult és talentumos színész. Így pedig csak kétszeresen tudunk örülni tegnapi teljes, nagy sikerének s benne bizonyára a drámai előadások oszlopát tekinthetjük.

Mellette legjobban volt Rajz Ödön a király orvosa szerepében. Igaz és természetes s ment minden túlzástól. A mit épen nem mondhatunk el Szacsavay Sándor Neomursgrófjáról. Node ezt tulbuzgóságának számíthatjuk be, különben az ő alakítását is meg lehet dicsérnünk; főképp a gondos játékáért, mely mint mindig, úgy most is jellemezte felléptét. Jeszenszky Irén passzív szerephez jutott Marie megjátszásával s mégis szép hatást tudott elérni. Kende Paula érzelmesen adta a fiatal Károlyt; csak a külső hatás tekintetében volt nagyon is kifejtett egy tizenhétéves ifjúhoz mérten. Jók voltak még Füredy, Németh, Nagy Dezső, Delli és Komlóssy Ilka is. A rendezés összevágó; a díszletek szépek voltak. (→)

○ Irodalmi esemény. A magyar irodalmi hívei ez idő szerint alig beszélnek másról, mint arról a hatalmas vállalatról, amely a Légrády testvérek kiadásában most indult meg. A 200 füzetre, vagyis tíz kötetre rugó irodalmi mű, amelynek első füzetét már szétküldték, Brehm Alfréd »Tierleben« című korszakos nagy művének kiadása. Ez a vállalat mind arányaira, mind eszközeire nézve legnagyobb természettudományi mű, amely magyar kiadásban napvilágot látott. Illusztrálja ezt nemcsak az, hogy tíz vaskos kötetből fog állani, de az is, hogy a rendkívül becses szöveget 1800 művészi kép magyarázza, hogy 80 fekete nyomtu műlap és 100 színes nyomtu műmelléklet járul hozzá. A mű címe: »Az állatok világa.« Szerkesztője Méhely Lajos, a magyar tudományos akadémia és több külföldi tudományos társulat levelező tagja. Munkatársai Chernel István, Csiki Ernő, Kohaut Rezső és dr. Rátz István, akik a szakirodalom legkiválóbb művelői. Hogy »Az állatok világa« mennyire fölkelte maga iránt a figyelmet s hogy azt mily értékesnek tartják, az is bizonyítja, hogy Wlassics Gyula és Darányi Ignác miniszterek a művet körrendeletben ajánlották. A most megjelent első füzetben a majmokról van szó. A majomvilág rendkívül érdekes leírása kezdődik meg benne oly élénken és oly színesen, hogy a laikusnak is gyönyörűségére szoigal. Ez az első füzet hű képét adja az egész munkának és mindenképp meggyőzhet arról, hogy nemcsak tanulságos, de érdekes mű lesz, mert hát »Az állatok világa« a legjobb példa arra, hogy a tudományt mint lehet népszerűsíteni. A magyar

Brehm kétféle kiadásban fog az olvasó közönség elé kerülni, u. m. bekötött és füzetes kiadásban. A bekötött kiadás első kötete 1901. január hó folyamán fog megjelenni. Ezentúl minden további félév egy-egy újabb kötetet fog a könyvpiacra hozni s így öt év lefolyása alatt a 10 kötetből álló mű teljesen be lesz fejezve. Minden kötet 18 koronába fog kerülni, az egész 10 kötet ára tehát díszes félbörkötésben 180 korona. Az egész mű 200 füzetből fog állani, melyeknek ára 80 fillér lesz; a díszes bekötési tábla 3 koronáért lesz kapható. A füzetes kiadás semmi esetre sem fog több mint 200 füzetre terjedni. Mutatványfüzetet és tájékoztatót a kiadóhivatal ingyen és bérmentesen küld.

Folyószám 23. Idénybérlet 23. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, szerdán, október 24-én.

Lili.

Vigjáték 3 felvonásban. Írták Hennequin és Milland.

Személyek:

Antonin	Mezey Andor
De la Grange Bateliere	Rajz Ödön
Sainte Hypothese Vicomte	Németh
Bomban	Nagy Dezső
René	Dell Lajos
Bozincourt	Vágó Béla
Bouzincourtné	Nagy Vilma
Amelie	Gergely G.
Antonie	Simon Mariska
Viktorine	Jeszenszky
Madame Vijabois	Kende Paula
Madame Grandsec	Komlóssy
Madame Anderson	

Holnap, csütörtökön, október 25-én:

itt először

New-York szépe.

Operette.

Péntek és szombat: Ugyanaz.

Tanügy.

(Nyugalomba vonult tanító. Dévai János szuloki tanító, kit pár évvel ezelőtt a somogy megyei tanfelügyelőség azzal vádolt be Somogy megye köz. bizottsága előtt, hogy az iskolában germanizál, 41 évi szolgálata után nyugdíjaztatott s Pécsre jött lakni. A megejtett vizsgálat nem igazolta mindenben a felügyelőség vádjait Dévai ellen, ki a hazafiatlanság vádjára ellen akkor hirlapokban is tiltakozott. A 41 évi szolgálat a tanítói pályán azonban oly érdem, melyért az öreg, nyugalomba vonult tanítót méltán megilleti az elismerés. A szulokiak október 25-én új tanított választanak, legelőbb kilátása van a szuloki tanítói állásra a pályázók közül — miként Szulokból írják — Schnekker Frigyes németladi tanítónak.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. október 23.

— Rendőr és milliomos. Jelmező tárgyalás volt a minap Flammer new-yorki rendőrbíró előtt, mely érdekesen illusztrálja az amerikai szabadságot és egyenlőséget. Az ötödik Avenue milliomosai és sportsmannjai közt óriási fölháborodást keltett egy eset. Képzeljék, a Central Parkban, a legfelső »négy száz« ez uradalmában, gyors hajtásért letartóztatták Frank Workot, egy nyolcvanéves milliomost és ex-bankárt. Letartóztatták, mintha Work csak közönséges balandó lenne, s mintha Amerikában a törvény a milliomosokat is kötelezné. A fogás nagyon rövid ideig tartott,

mert a szegény milliomost barátai jóallása mellett nyomban haza eresztették. Ennek dacára a temperamentumos öreg ur másnap düh-től sapadnan megjelent Flammer bíró előtt, Hewittnek, New York volt polgármesterének a kíséretében, kit Flammer nyílt tiszteletteljesen üdvözölt. Ez már magában is azt a reményt keltette, hogy Juszticia istenasszony jóvá fogja tenni a rendőr hibáját, a mi be is következett. Baldwin rendőr elmondta, hogy Work a Central Park legelénkebb útján két tüzes táltost rendkívül gyorsan hajtott keresztül, veszélyeztette a járókelőket s nem is a rendes úton hajtott. Utána vágatott a milliomos kocsijának s udvariasan kérte, hogy kegyeskedjék lassabban hajtani. Work a lovai közé vágott, mire ő megragadta a lovak zab-láját, Work összeszidta s ostorával kétszer Baldwin fejére vágott. Hat más rendőr is bizonyította, hogy a dolog így történt, sőt Jones és Morgan rendőrök kijelentették, hogy ők az általuk jól ismert milliomost még előbb is tartóztatták volna, ha nem lettek volna másfele elfoglalva. Két más rendőr pedig azt vallotta, hogy Work, mikor a fogházból kiszabadult, úgy vágatott haza, mint egy örült. A vén ex-bankár védelme nagyon rövid volt:

— Igaz, a rendőrön végigvágtam s öt piszkos kutyanak neveztem s kész vagyok ezt ismételni is.

— Nem ismeri ön Mr. Workot? — kérdezte a bíró Baldwin rendőrt szigorú hangon. — Azt hiszem, elég lelt volna Workot egyszerűen megidéztetni, Mr. Work, én hiszek önnek, én önt fölmentem.

Azután barátságosan kezet fogott Workkal, Hewittel, a rendőrökre pedig lesújtó pillantást vetett. Szegényeknek nem igen van kilátásuk emelkedésre, mert nincs helyes tapintatuk a milliomosokkal szemben, s nem tudják, hogy Amerikában a milliomosok fölötté állanak a kihágási rendeleteknek.

— **Benvenuto Cellini születésének 400 ik évfordulója.** Firenze vá-

rosa nagy ünnepre készül. November 2-án lesz 400 esztendeje, hogy Cellini, a világhírű aranyműves és szobrász, Firenzében született. A »festők kápolnájában«, hol Cellini hamvai nyugsznak, művészi kivitelű emléktáblát fognak elhelyezni, egy másik táblát pedig arra a házra tesznek, melyben híres »Perzeusz«-át öntötte. Emlékérmeket is vernek erre az alkalomra.

— **Gyujtóüveges tűzéréség.** Amerikában, a humbug klasszikus hazájában, oly találmányról beszélnek, mely becsületére válik az agynak, melyből kipattant. Egy amerikai tanár fejetetejére akarja állítani az eddigi tegyverkezési, védelmi és támadó rendszereket. Több gyujtóüveget úgy kombinált, hogy a napnak kedvező állásakor 40 mértőldnyiről képes megolvasztani egy egész — páncélos hajót. Nem különben hasonló meszéségről, napszúrásról is meg egész hadseregeket, elolvaszt agyukat stb. Ez a dolognak háborus oldala. De van egy békés oldala is. E készülék segítségével rettenetes mennyiségű meleget lehet megkötni s tetszés szerint kiadni. A mai széndrágaság ellen nagyszerű találmány. Csak ne Amerikából jönne a hire.

TÁVIRATOK.

— **A király Budapesten.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A király holnap Gödöllőről Budapestre érkezik. Az egész napot ott tölti s este visszatér Gödöllőre.

— **Tüntetés egy professzor ellen.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Timon* Ákos ma délelőtt akarta megtartani a nyári szünet után a buda-

pesti egyetemen első előadását. Mikor a terembe lépett, éktelen láрма fogadta:

— Hogy töltötte a mézesheteket?

— Mit csinál a felesége?

— Hogy mulattak Rómában?

A láрма csak akkor ért véget, mikor *Timon* elhagyta a termet. A dekanatusnál különben panaszt emelt a tüntetők ellen a professzor.

— **A pénzügyi bizottság ülése.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház pénzügyi bizottsága ma *Falk Miksa* elnöklésével ülést tartott, melyen a kereskedelmi tárca költségvetését tárgyalta. Az ülesen *Hegedüs Sándor*, kereskedelmi miniszter és *Nagy Ferenc*, államtitkár is jelen voltak.

— **Blaháné jubileuma.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Blaháné* ma délelőtt kiment a budapesti kerepesi-uti temetőbe. A tegnapi koszorúkból *Tóth Ede* és *Szigligeti Ede* sirjait megkoszoruzta. Délután *Tamássy József* sirjához ment ki. Még ma is temérdek üdvözlő táviratot kapott az ország minden részéből.

— **Darányi miniszter diszelnök.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Vas megyei Gazdasági Egyesület küldöttsége ma délelőtt adta át *Darányi Ignác* földművelési miniszternek Budapesten az egyesületnek diszelnökké történt választásáról szóló oklevelét. A küldöttséget *Ernusz Kelemen* vezette és ő is üdvözölte a minisztert, mire *Darányi* hosszabban válaszolt, megköszönve a kitüntetést:

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ékszerész- és óras ipar.

ENGESZER Miklós Pécs, Király-utca 6. Óras, ékszerész és ezüst-árak kereskedése és raktára.

WALLA Ferenc Pécs, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Óras és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.

KERDL Lajos ezelőtt Berec Károly fűszer, bor, tea, rum, ásványviz- és csemege-kereskedése Pécs, Király-utca 6. szám.

LEHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyviz- és terménykereskedése Pécs, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.

Művirág készítő.

MAJERSZKY József mindennemű művirág-diszek és koszorúk készítője Pécs, Király-utca 36. sz., Mestrits-féle ház.

Asztalos ipar.

DINESZ György épület- és butor-asztalos Pécs, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.

STEINER Gyula épület- és butorasztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Divat- és rövidáru.

ANGYAL Samu Pécs, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás uri-, női-, divat- és rövidáru szakban.

LEGUJABB látkepes levelezőlapok, rövid-, diszmű-, norinbergi és rőtös-árak legolcsóbban a Fecskénél. **Schwartz** Zsigmond Pécs, Király-utca 47.

Kőfaragó ipar.

SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécs, vásártér.

Ruházati ipar.

WINTER Károly Pécs, Király-utca 2/1. Uri divat szabó.

KESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécs, Király-utca, városház-épület.

Kárpitos és diszítő.

LEDERER M. jó hírnevű és szolid kárpitos üzletben szerethető csak be legjobban a legdivatosabb kárpitos munka.

Bádogos ipar.

ROMEISZ György Pécs, Bádogos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 12.

Élelmezés.

COPF János sütődéje Pécs, Kossuth Lajos-u. 18.

DONNER József lisztkereskedő Pécs, Kossuth Lajos-utca 10.

Diszkertészet.

NOWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécs, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Lakatos ipar.

MESTRITS Jenő Pécs, Király-utca 38. Épület- és műlakatos. Specialista rácmunkákban.

Mulatóhelyek.

AZ »OTTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken Ifj. Kórodi Gyula, kedden és szombaton Rác Gusztó és Somogyi Zsigmond zenekara működik.

BEDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Gusztó és Farkas Sándor zeneestélye.

ROYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.

DOLLINGER András. Hétféjedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Fényképészet.

MARTON István fényképész Pécs, Műterem Ferenciek-utca 21.

Kefekötő ipar.

HOLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Vízvezeték-szerelők.

ROMEISZ és Mestrits Pécs, Sörház-utca.

Házhelyek.

SZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladó, Bövebbet Munkácsy-utca 30. sz. alatt.

— Magyarországon — ugymond — megvannak a kellekek, hogy virágzó, gazdag ország legyen. E feladatok megoldásánál számítok a gazdasági egyesületekre!

— **Vonat-kisiklás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Brüsszeli távirat szerint Charleroi közelében egy személyvonat kisiklott és *harminc utas megsebesült.*

— **A khinai háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az Egyesült Államok válasza a német jegyzékre előkészületben van. Hozzájárul a khinai egyensúly visszaállítása valamennyi pontjához, kivéve a harmadikat, mely szerinte zavarokat idézhet elő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.-Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
(Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11
Barcs	10:54	9:00
N.-Kanizsa	1:29	11:41
Bécs	9:35	8:50

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:42	12:14	4:26	8:35
Úszógh	5:58	12:27	4:40	8:50
Villány érk.	6:48	1:13	5:27	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 sz. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk.	7:50	10:35	2:39	10:49
Villány ind.	6:55	1:18	5:32	9:43
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50

*) Csak szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul reggel 8:30 fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal; naponként Mohácsról indul d. e. 10:30, Budapestre érkezik éjjel 12:50

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:35	8:30	7:15	8:00	3:00
Uj-Dombóvárra é.	2:50	1:54	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
Uj-Dombóvárra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53					
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55		
	sz. sz.	sz. v.	tv. sz. v.	sz. v.	gy. v.
Uj-Dombóvár ind. 3:15	5:30	10:15	2:17	6:36	
B.-Szt.-Lőrincz	4:46	7:31	11:33	3:39	7:39
Pécsre érk.	5:22	8:21	12:04	4:11	8:01

	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.
Bécsből indul	6:50	8:15			
N.-Kanizsáról ind.	2:22	4:57			
Barcsra érk.	4:44	7:18			
Pécsre	7:51	9:42			
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.		
B.-Sellyéről indul	7:19	6:06	10:13		
B.-Szt.-Lőrinczre érk.	8:22	7:01	11:25		
Pécsre érk.	9:42	7:51			
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
Eszékről indul	5:40	8:48	12:25	8:00	
Villányra érk.	6:54	10:05	1:41	9:80	
Mohácsról indul	5:50	9:13*	12:20	8:35	
Villányra érkezik	6:35	9:58	1:05	9:20	
Villányból ind.	7:01	10:13	1:48	9:40	
Pécsre érk.	8:02	11:23	2:53	10:49	

Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 7:20,**) alulról d. e. 11:35.***)

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

HERCEGH JÁNOS mű-esztergályos
Pécs, Király-utca 45.
Ajánlja magát minden e szakmabeli rendelések javítások olcsó és pontos elkészítésére.

6843. sz.

Ttkv. 1900.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Narancsik Károly dárdai lakos ügyvéd végrehajthatónak János Julis bellyei lakos végrehajtást szenvedett ellen 29 kor. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Bellye községben a 107. sz. tlkvb. felvett 136. hrsz. 108. házs. ingatlanra, ugy az utánjáró legelő és nadtás illetőségre 1046 kor. kik. árban a bellyei 369. sz. tlkvb. foglalt † 435 hrsz. ingatlanra az 1881: 60. t. c. 156. §-a A. pontja értelmében az egészre tehát Molnár Zsuzsannát öz. János Istvántét illető fele részre 164 kor. kik. árban a bellyei 382. sz. tlkvb. foglalt † 596. hrsz. ingatlanra egészben tehát Pasza Juliát öz. Varga Sándor

dornét illető fele részre és az 1881: 60 t. c. 156. § a A. pontja értelmében 68 korona kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi november hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Bellye községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 104 kor 60 fill., 16 kor 40 fill., 6 kor 80 fill. készpénzben, ugy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. igazs. ügyminiszt. rendeleben kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi augusztus hó 3-án.

Székács,
kir. albiró.

Kérem a címre ügyelni!



Őszi és téli női kabátok, gallérok, gyermek-felöltők, ruhakelmék, flanellek, barchetek, vásznak, chiffonok, paplanok.

Óriási raktár

szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítőkben.

Legjutányosabb árban és legnagyobb választékban szerezhetők be a

„GÓLYA”-üzletben

Király- és Kazinczy-utca sarkán.

CSIHÁLEK SÁNDOR karpitos- és diszítő-üzlete

Pécsett, Király-utca 34. sz.

Ajánlja raktáron lévő nagy választéku karpitozott butorait.

Diszítéseket izlésesen és jutányos árakon készít.